In zaak 67/81,

MARIE HÉLÈNE RUSKE, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij N. Decker, advocaat aldaar, avenue Marie-Thérèse 16,

verzoekster,

tegen

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN, vertegenwoordigd door J. Pipkorn, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, bijgestaan door R. Andersen, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij O. Montalto, lid van de juridische dienst van de Commissie, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek COM/B/4/80 van 25 september 1980 om verzoekster niet tot de examens van dat vergelijkend onderzoek toe te laten, en, subsidiair, nietigverklaring van het stilzwijgend genomen besluit van de Commissie tot afwijzing van verzoeksters klacht tegen voornoemd jurybesluit,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident, A. O'Keeffe en T. Koopmans, rechters,

advocaat-generaal: G. Reischl
griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur

het navolgende

ARREST

De feiten

De feiten, het procesverloop en de conclusies, middelen en argumenten van partijen kunnen worden samengevat als volgt:

I — De feiten en het procesverloop

1. In 1980 organiseerde de Commissie vergelijkend onderzoek COM/B/4/80 binnen de instelling voor de vorming van een reserve van adjunct-assistenten op het gebied „documentatie, bibliotheek" wier loopbaan de rangen 5 en 4 van categorie B omvat.

Volgens het gestelde sub II.1 van de aankondiging van vergelijkend onderzoek, „Vereiste getuigschriften of diploma's en beroepservaring", moesten de sollicitanten voldoen aan de volgende voorwaarden:

„Of wel

A.1: Middelbaar onderwijs hebben genoten en een einddiploma hebben behaald

en

A.2: In het bezit zijn van een diploma op het gebied van documentatie en/of bibliotheek

en

A.3: Op 30. 6. 1980 gedurende in totaal vier jaar als ambtenaar of ander personeelslid bij de Gemeenschappen werkzaam zijn.

Of wel

B.1: In het bezit zijn van het diploma lager middelbaar onderwijs

en

B.2: Een bewijs of getuigschrift bezitten op het gebied van documentatie en/of bibliotheek

en

B.3: Op 30. 6. 1980 een al dan niet bij de Gemeenschappen opgedane ervaring van minstens drie jaar bezitten in functies van categorie C (als hoofdbeambte of beambte [1]) of in soortgelijke functies in verband met het onder I. Aard van de functie genoemde gebied

en

B.4: Op 30. 6. 1980 gedurende in totaal vier jaar als ambtenaar of ander personeelslid bij de Gemeenschappen werkzaam zijn.

Of wel

C.1: Een bewijs of getuigschrift bezitten op het gebied van documentatie en/of bibliotheek

en

C.2: Op 30. 6. 1980 een al dan niet bij de Gemeenschappen opgedane ervaring van minstens negen jaar bezitten in functies van categorie C (als hoofdbeambte of beambte [1]) of in soortgelijke functies in verband met het onder I. Aard van de functie genoemde gebied

en

1 — en niet als hulpbeambte

C.3: Op 30. 6. 1980 gedurende in totaal vier jaar als ambtenaar of ander personeelslid bij de Gemeenschappen werkzaam zijn."

Tegelijkertijd organiseerde de Commissie algemeen vergelijkend onderzoek COM/B/185 voor de vorming van een reserve van adjunct-assistenten in de loopbaan B 5-B 4 op drie verschillende gebieden, waaronder eveneens „documentatie, bibliotheek". De aankondiging van dit vergelijkend onderzoek werd gepubliceerd in het PB C 134 van 5 juni 1980, blz. 7. Sub III.B.2, „Vereiste getuigschriften of diploma's en beroepservaring", werden daarin de volgende voorwaarden gesteld:

„Op de sluitingsdatum voor de indiening van de sollicitatie dient men aan de volgende voorwaarden te voldoen:

— Opleiding op het niveau van middelbaar onderwijs (einddiploma) (bij de beoordeling van het diploma houdt de jury rekening met de uiteenlopende onderwijsstructuren in de Lid-Staten).

...

— Een na het onderwijs opgedane beroepservaring van ten minste twee jaar op het door de sollicitant gekozen werkgebied (dient daadwerkelijk functies te hebben bekleed die overeenstemmen met de onder punt I van dit vergelijkend onderzoek omschreven functies). Stages en speciale cursussen ter vergroting van de vakkennis zullen als beroepservaring in aanmerking worden genomen."

2. Verzoekster, Marie Hélène Ruske, trad op 15 februari 1960 in dienst van de Commissie als beambte in de rang C 3. Sedert 1 januari 1971 is zij werkzaam geweest op het gebied documentatie/bibliotheek als hoofdbeambte in de rang C 1.

Op 18 september 1980 solliciteerde zij voor intern vergelijkend onderzoek COM/B/4/80. In haar sollicitatieformulier vermeldde zij de door haar tot dan toe uitgeoefende functies en wees zij er met name op dat zij sinds oktober 1977 verantwoordelijk was voor het beheer en de organisatie van de bibliotheek van het nieuwe DG III.

Bij brief van 25 september 1980 deelde Y. Desbois, hoofd van de afdeling Aanwerving en voorzitter van de jury van het vergelijkend onderzoek, haar mee dat de jury had besloten haar niet tot de examens toe te laten, daar zij niet voldeed aan de voorwaarden sub II.1.A.1 en II.1.B.2 van de aankondiging van vergelijkend onderzoek.

Bij nota van 1 oktober 1980 gaf Ruske Desbois te kennen dat haar sollicitatie niet was gebaseerd op de toelatingsvoorwaarde sub II.1.A.1, doch op de voorwaarden sub II.1.B.1, B.2, B.3 of II.1.C.1, C.2, C.3. Wat met name de voorwaarde sub II.1.B.2 betreft, gaf zij in deze nota een overzicht van haar beroepswerkzaamheden gedurende zeven jaar op documentatiegebied en gedurende drie jaar als verantwoordelijke voor de bibliotheek van DG III. Bij dit overzicht was onder meer een getuigschrift gevoegd van C. Layton, directeur in DG III, van 1 oktober 1980.

Bij nota van 29 september 1980 verzocht A. Mulfinger, assistent van de directeur-generaal van DG III, Desbois de sollicitatie van Ruske na te zien in het licht van de toelatingscriteria sub B.1, B.2, B.3, waarbij hij de nadruk legde op haar beroepservaring en met name op het feit dat zij als bibliothecaresse in DG III gedurende vier jaar tot de volste tevredenheid van haar superieuren de taken van een ambtenaar van categorie B had vervuld.

Bij nota van 2 oktober 1980 antwoordde Desbois, dat voor de uitoefening van het beroep van documentalist of bibliothecaris op het niveau van categorie B een theoretische basisopleiding is vereist, gelijk was beslist door de paritaire commissie bij de goedkeuring van de aankondiging van vergelijkend onderzoek COM/B/4/80 en door het tot aanstelling bevoegde gezag. Het besluit van de jury inzake verzoeksters sollicitatie, genomen na onderzoek van de dossiers aan de hand van dit criterium, was volkomen gerechtvaardigd. Hij voegde eraan toe er geen bezwaar tegen te hebben, indien Mulfinger deze nota meedeelde aan Ruske als antwoord op haar nota van 1 oktober 1980.

Op 10 oktober 1980 zond Mulfinger Desbois een tweede nota, waarin hij erop wees dat de toelatingscriteria van het onderhavige vergelijkend onderzoek afweken van die van bepaalde vroegere vergelijkende onderzoeken, met name in zoverre nu benevens de door de beoordelingen aangetoonde ervaring ook een „getuigschrift" (sonstiger Befähigungsnachweis") op het gebied documentatie/bibliotheek werd vereist; hij merkte voorts op dat er geen theoretische opleidingscursussen bestaan voor documentalisten.

Bij nota van 16 oktober 1980 bevestigde Desbois opnieuw dat, naast de dienstanciënniteit en de vereiste basisopleiding en beroepservaring, de sollicitanten voor het vergelijkend onderzoek een door een gespecialiseerde onderwijsinstelling afgegeven getuigschrift moesten overleggen.

Inmiddels had Ruske, bij nota ter attentie van Desbois van 14 oktober 1980, de jury gevraagd haar bezwaar te behandelen en haar een nauwkeurig antwoord te geven op haar nota van 1 oktober 1980.

3. Op 28 oktober 1980 diende verzoekster krachtens artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut een klacht in tegen de weigering om haar toe te laten tot vergelijkend onderzoek COM/B/4/80.

Aangezien het tot aanstelling bevoegde gezag verzoekster niet binnen de voorgeschreven termijn van vier maanden een met redenen omkleed besluit ter kennis heeft gebracht, heeft deze het onderhavige beroep ingesteld, dat op 2 april 1981 ter griffie van het Hof is ingeschreven.

Bij besluit van 23 april 1981 heeft de Commissie de klacht van verzoekster afgewezen.

Het Hof (Eerste kamer) heeft, op rapport van de rechterrapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

II — Conclusies van partijen

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. ten principale:
   — het besluit van de jury van vergelijkend onderzoek COM/B4/80 van 18 september 1980 om haar niet tot dit vergelijkend onderzoek toe te laten, nietig te verklaren;
   — te verklaren dat het vergelijkend onderzoek voor haar moet worden heropend;

2. subsidiair:
   — het stilzwijgend genomen besluit van de Commissie tot afwijzing van haar klacht nietig te verklaren;

3. de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten te verwijzen.

Verweerster concludeert dat het den Hove behage:

— het beroep ongegrond te verklaren;

— verzoekster in de kosten te verwijzen.

III — Middelen en argumenten van partijen

Tot staving van haar beroep voert *verzoekster* de volgende middelen aan: onvoldoende motivering van het betwiste besluit, onjuiste beoordeling van de toelatingsvoorwaarden, misbruik van bevoegdheid en discriminatie in vergelijking met de voorwaarden van algemeen vergelijkend onderzoek COM/B/4/80.

Wat de motivering van het besluit van de jury betreft, merkt zij op dat een eenvoudige verwijzing naar de toelatingsvoorwaarden waaraan zij niet zou hebben voldaan „aan de betrokkene geen toereikende aanwijzing biedt omtrent de vraag of de weigering gegrond is, of daarentegen met een gebrek is behept waardoor de wettigheid ervan zou kunnen worden betwist" (vgl. arrest van het Hof van 30 november 1978, gevoegde zaken 4, 19 en 28/78, Salerno e. a., Jurispr. 1978, blz. 2403).

In haar sollicitatieformulier en de daarbij gevoegde getuigschriften heeft verzoekster de jury alle inlichtingen verstrekt waaruit deze kon afleiden dat zij daadwerkelijk voldeed aan de in de aankondiging van vergelijkend onderzoek sub B en C gestelde voorwaarden. Aangezien de uitdrukking „een bewijs of getuigschrift op het gebied van documentatie en/of bibliotheek" (B.2; C.1) in die aankondiging niet werd gepreciseerd, stond het aan de jury, van geval tot geval te beoordelen of de door de sollicitanten overgelegde getuigschriften of bewijzen dan wel hun beroepservaring metterdaad beantwoordden aan het in de aankondiging gestelde niveau. Overeenkomstig deze procedure had de jury haar besluiten met redenen moeten omkleden.

Bovendien heeft de jury geen gevolg gegeven aan verzoeksters nota aan de voorzitter, Desbois, van 1 oktober 1980.

Wat de beoordeling van de toelatingsvoorwaarden betreft, wijst verzoekster erop dat de aankondiging van vergelijkend onderzoek geenszins een bepaald type bewijs of getuigschrift op het gebied van documentatie en/of bibliotheek uitsloot. Bijgevolg heeft de jury de voorwaarden sub II.1.B.2 en C.1 van de aankondiging miskend door de sollicitanten af te wijzen die een bewijs of getuigschrift van een werkgever en/of superieur overlegden ten bewijze van hun beroepservaring op het betrokken gebied, doch geen door een onderwijsinstelling afgegeven diploma, bewijs of getuigschrift van een theoretische opleiding konden overleggen. Bovendien houdt deze beperkende houding van de jury geen rekening met de persoonlijke inspanningen van bepaalde ambtenaren om zich te vervolmaken op gebieden waar sedert enkele jaren geen cursus wordt gegeven in het kader van het opleidingsprogramma van de Commissie.

Voorts betoogt verzoekster dat de jury de ambtenaren van categorie C die geen specialisatiediploma konden overleggen, opzettelijk van het vergelijkend onder-

zoek heeft uitgesloten om de externe aanwerving in het kader van algemeen vergelijkend onderzoek COM/B/185 te begunstigen.

In werkelijkheid is het vereiste van een theoretische opleiding op het gebied documentatie en/of bibliotheek eerst achteraf gesteld, ten einde de niet-toelating van 39 sollicitanten te rechtvaardigen.

Deze praktijk komt neer op misbruik van bevoegdheid. Dit vindt bevestiging in de verslagen van gesprekken van bepaalde collega's van verzoekster met Gaskell, hoofd van de bibliotheek, en Desbois, waaruit blijkt dat de laatste van de drie interne opleidingscursussen die in 1975/1976 waren gepland op verzoek van het hoofd van de bibliotheek om het gebrek aan opleiding van het personeel van zijn diensten te verhelpen, nooit is doorgegaan, omdat men vreesde dat de deelnemers die cursussen zouden beschouwen als een open deur naar categorie B.

Ten slotte voert verzoekster aan dat de jury de toelatingsvoorwaarden van intern vergelijkend onderzoek COM/B/4/80 discriminerend heeft toegepast in vergelijking met die van algemeen vergelijkend onderzoek COM/B/185. De sollicitanten voor laatstgenoemd onderzoek dienden enkel het bewijs te leveren van een met een einddiploma afgesloten opleiding op het niveau van het middelbaar onderwijs en een na het onderwijs opgedane beroepservaring van ten minste twee jaar bezitten op het betrokken gebied, terwijl volgens de interpretatie van de jury de aankondiging van het intern onderzoek bovendien het bewijs van een theoretische opleiding op het gebied documentatie en/of bibliotheek vereist.

Wat de andere sollicitanten voor het intern vergelijkend onderzoek betreft, stelt verzoekster nog dat de jury een kandidaat heeft toegelaten die niet aan alle toelatingsvoorwaarden voldeed.

De *Commissie* is van oordeel dat verzoekster door lezing van de brief van 25 september 1980 en de daarbij gevoegde aankondiging van vergelijkend onderzoek naar behoren in kennis is gesteld van de redenen waarop de weigering van de jury berustte. In elk geval is zij daarvan volledig op de hoogte gebracht zowel door mededeling van de briefwisseling tussen de assistent van de directeur-generaal van DG III, Mulfinger, en het hoofd van de afdeling Aanwerving, en tevens voorzitter van de jury, Desbois, als door de toelichtingen die laatstgenoemde heeft verstrekt tijdens een onderhoud met verzoekster op 16 oktober 1980. Bovendien blijkt uit verzoeksters nota aan de voorzitter van de jury van 1 oktober 1980 dat zij de motieven voor de weigering van de jury volkomen begrijpt.

Voorts heeft voornoemd arrest van 30 november 1978 betrekking op een te algemene verwijzing naar de toelatingsvoorwaarden, terwijl in casu de verschillende elementen waaraan niet was voldaan, nauwkeurig werden aangeduid. De verwijzing naar de voorwaarde sub B.2 geldt noodzakelijkerwijze ook voor die sub C.1.

Wat de beoordeling van de toelatingsvoorwaarden betreft, wijst verweerster erop dat het beginsel volgens hetwelk de aankondiging van een vergelijkend onderzoek er voornamelijk toe strekt de belanghebbenden te informeren, niet betekent dat deze niet gehouden zijn de aankondigingen aandachtig te lezen. In casu blijkt bij eenvoudige lezing van de aankondiging onmiddellijk dat aan de theo-

retische opleiding op het gebied documentatie en/of bibliotheek (sub A.2, B.2 en C.1) andere vereisten worden gesteld dan aan de beroepservaring op dat gebied (sub B.3 en C.2).

De Commissie meent dat zij niet de grenzen heeft overschreden van de ruime beoordelingsbevoegdheid die haar is toegekend om voor nieuw ingevoerde ambten de vereiste bekwaamheidscriteria en derhalve de voorwaarden van een vergelijkend onderzoek vast te stellen (vgl. arrest van het Hof van 16 oktober 1975, zaak 90/74, Deboeck, Jurispr. 1975, blz. 1123). In dit verband verwijst zij naar de nota van het hoofd van de afdeling Aanwerving van 2 oktober 1980.

Het vereiste van een gespecialiseerde theoretische opleiding getuigt geenszins van willekeur. Het ontbreken van een diploma, bewijs of getuigschrift van een onderwijsinstelling die een dergelijke opleiding verstrekt, kan niet worden goedgemaakt door beoordelingsrapporten, aan de hand waarvan immers enkel kan worden vastgesteld of de sollicitant de vereiste beroepservaring bezit.

Ter weerlegging van verzoeksters middel betreffende misbruik van bevoegdheid beklemtoont verweerster dat de organisatie van het betrokken vergelijkend onderzoek eenparig was aanbevolen door de paritaire commissie — daarin gevolgd door het tot aanstelling bevoegde gezag —, en dat daarbij ondubbelzinnig was gepreciseerd dat de sollicitanten een door een gespecialiseerde onderwijsinstelling afgegeven getuigschrift moesten overleggen. Deze voorwaarde, waaraan een bepaald aantal kandidaten overigens hebben voldaan, is objectief.

Wat de theoretische opleidingscursussen betreft, betoogt verzoekster dat de twee in 1975 georganiseerde cursussen enkel waren bedoeld om de deelnemers bekend te maken met de documentatie- en bibliotheektechnieken. Om elk misverstand te voorkomen was duidelijk gesteld dat het volgen van die cursussen de deelnemers geen rechten of aanspraken verleende. Daar destijds niet voldoende plaatsingsmogelijkheden bestonden voor de eventuele deelnemers, gingen de voor 1976 geplande grondige cursussen niet door. Voorts merkt verweerster op dat zij geen onderwijsinstelling is. Overigens zijn er in de meeste Lid-Staten, en ook in Brussel, onderwijsinstellingen die avondcursussen op het gebied documentatie en bibliotheek organiseren.

Wat de beweerde discriminatie betreft, antwoordt de Commissie vooreerst dat de in het kader van het intern vergelijkend onderzoek gekozen kandidaat aan alle toelatingsvoorwaarden voldeed. Zij betoogt dat verzoekster geen belang heeft bij dit middel, in zoverre het betrekking heeft op de voorwaarden van het algemeen vergelijkend onderzoek. Zulks zou enkel het geval zijn indien verzoekster voldeed aan het voor toelating tot laatstgenoemd onderzoek gestelde vereiste van een diploma middelbaar onderwijs.

Bovendien moeten alle voorwaarden die in elk van beide gevallen werden gesteld, bij de vergelijking worden betrokken. De aankondiging van het intern vergelijkend onderzoek vereist geen diploma middelbaar onderwijs. Zo voor dit onderzoek aldus minder strenge voorwaarden gelden inzake algemene vorming, dan wordt dat verschil gecompenseerd door de vereisten betreffende gespecialiseerde

opleiding, beroepservaring en dienstanciënniteit.

In repliek wijst *verzoekster* op artikel 1, lid 1, sub d, van bijlage III bij het Statuut, luidens hetwelk de aankondiging van een vergelijkend onderzoek melding moet maken van „de diploma's en andere schriftelijke bewijsstukken of de ervaring die voor het ambt is vereist". Bij aandachtige lezing van de sub B en C van de aankondiging van het intern vergelijkend onderzoek COM/B/4/80 gestelde voorwaarden blijkt echter niet dat een theoretische opleiding op het gebied documentatie en/of bibliotheek wordt verlangd.

Voorts voert zij aan dat de voorwaarden inzake beroepservaring sub B.3 en C.2 van deze aankondiging niet noodzakelijkerwijze een specifieke ervaring op het betrokken gebied vereisen.

Aangezien de voorwaarden sub A van deze aankondiging, anders dan die sub B of C, geen beroepservaring vereisen, is het normaal dat in het eerste geval een gespecialiseerde theoretische opleiding wordt verlangd.

Voor verzoekster is het duidelijk dat de voorwaarden sub B en C van de aankondiging van vergelijkend onderzoek ertoe strekten het ontbreken van een theoretische opleiding, zowel op het niveau van het middelbaar onderwijs als wat betreft gespecialiseerd onderricht op het betrokken gebied, te compenseren door beroepservaring.

Zij verwijst naar de afwijkingen tussen het theoretisch onderwijs in de verschillende Lid-Staten voor haar stelling dat de door haar in de laatste jaren opgedane beroepservaring met het oog op de te bezetten post van grotere waarde is dan een theoretische opleiding door middel van een cursus van 150 uren zonder eindexamen.

Ten slotte herinnert zij aan de conclusie van advocaat-generaal Roemer in zaak 44/71 (Marcato, Jurispr. 1972, blz. 427), volgens welke de door een niet-gediplomeerd C-ambtenaar in een B-post opgedane ervaring bepalend is om diens kandidatuur te vergelijken met die van bezitters van diploma's. In dit verband verwees hij naar artikel 5 van het Statuut, waarin voor categorie B sprake is van een met het middelbaar onderwijs gelijkwaardige beroepservaring.

In dupliek betoogt de *Commissie* dat de sub B.3 of C.2 vereiste ervaring in elk geval betrekking heeft op het gebied documentatie en/of bibliotheek.

Zij preciseert dat in de aankondiging van vergelijkend onderzoek juist onderscheid wordt gemaakt tussen het einddiploma en het bewijs dat de betrokkene cursussen heeft gevolgd, met de bedoeling rekening te houden met de verschillen tussen het theoretisch onderwijs in de Lid-Staten.

Ten slotte merkt zij op dat artikel 5 van het Statuut geen betrekking heeft op de aanwervingsvoorwaarden, die zijn geregeld in artikel 29 en in bijlage III bij het Statuut (vgl. arrest van het Hof van 2 oktober 1978, zaak 178/78, Szemerey, Jurispr. 1979, blz. 2862).

IV — Mondelinge behandeling

Partijen zijn ter terechtzitting van 26 november 1981 in hun pleidooien gehoord.

De advocaat-generaal heeft ter terechtzitting van 28 januari 1982 conclusie genomen.

In rechte

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 2 april 1981, heeft mevrouw M. H. Ruske, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, krachtens artikel 91 Ambtenarenstatuut beroep ingesteld tot nietigverklaring van het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek COM/B/4/80 van 25 september 1980 om haar niet tot het examen toe te laten.

2 Verzoekster is sinds januari 1971 werkzaam op het gebied documentatie/bibliotheek als hoofdbeambte in de rang C 1. In september 1980 solliciteerde zij voor intern vergelijkend onderzoek COM/B/4/80, georganiseerd met het oog op de vorming van een reserve van adjunct-assistenten op het gebied „documentatie, bibliotheek", wier loopbaan de rangen 5 en 4 van categorie B omvat.

3 De jury van het vergelijkend onderzoek besloot verzoekster niet tot het examen toe te laten op grond dat zij niet voldeed aan de in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek sub II.1.A.1 en II.1.B.2 gestelde voorwaarden.

4 Sub II.1 van de aankondiging van dit vergelijkend onderzoek, „vereiste getuigschriften of diploma's en beroepservaring", werden de voorwaarden waaraan de sollicitanten moesten voldoen omschreven als volgt:

„Of wel

A.1: Middelbaar onderwijs hebben genoten en een einddiploma hebben behaald

A.2: In het bezit zijn van een diploma op het gebied van documentatie en/of bibliotheek

en

A.3: Op 30. 6. 1980 gedurende in totaal vier jaar als ambtenaar of ander personeelslid bij de Gemeenschappen werkzaam zijn.

Of wel

B.1: In het bezit zijn van het diploma lager middelbaar onderwijs

en

B.2: Een bewijs of getuigschrift bezitten op het gebied van documentatie en/of bibliotheek

en

B.3: Op 30. 6. 1980 een al dan niet bij de Gemeenschappen opgedane ervaring van minstens drie jaar bezitten in functies van categorie C (als hoofdbeambte of beambte [1]) of in soortgelijke functies in verband met het onder I. Aard van de functie genoemde gebied

en

B.4: Op 30. 6. 1980 gedurende in totaal vier jaar als ambtenaar of ander personeelslid bij de Gemeenschappen werkzaam zijn.

Of wel

C: ..."

5 Verzoekster erkent dat haar sollicitatie niet was gebaseerd op de voorwaarden sub II.1.A van de aankondiging van vergelijkend onderzoek, doch houdt staande dat zij voldeed aan alle sub B gestelde voorwaarden, daaronder begrepen die vermeld sub B.2. Als tweede middel voert zij aan dat het besluit van de jury berust op een onjuiste beoordeling van laatstgenoemde voorwaarde.

6 Blijkens het dossier was de jury van oordeel dat de uitoefening van de functie van documentalist of bibliothecaris op het niveau van categorie B een gespecialiseerde theoretische basisopleiding onderstelt. Dit vereiste zou zijn aanvaard door de paritaire commissie bij de goedkeuring van de aankondiging van vergelijkend onderzoek COM/B/4/80, en vervolgens door het tot aanstelling bevoegde gezag; het zou in de aankondiging van vergelijkend onderzoek zijn uitgedrukt sub B.2.

7 Verzoekster betoogt dat sub B.2 als bovenbedoeld niet een bepaald type bewijs of getuigschrift op het gebied documentatie en/of bibliotheek wordt uitgesloten. Bijgevolg zou de jury de aankondiging van vergelijkend onderzoek hebben miskend door de sollicitanten af te wijzen die, gelijk verzoekster, een bewijs of getuigschrift van een werkgever of superieur hadden overgelegd ten bewijze van hun beroepservaring op het betrokken gebied.

1 — en niet als hulpbeamte.

8 Ter verdediging van het besluit van de jury heeft de Commissie aangevoerd dat het tot aanstelling bevoegde gezag over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt om voor nieuw ingevoerde ambten de vereiste bekwaamheidscriteria te bepalen en aan de hand van deze criteria de voorwaarden van het onderzoek vast te stellen, alsmede dat sub B.2 van de aankondiging van vergelijkend onderzoek een gespecialiseerde theoretische opleiding werd vereist, aangezien de voorwaarde inzake beroepservaring reeds was gesteld sub B.3.

9 In de eerste plaats moet worden beklemtoond dat, afschoon het tot aanstelling bevoegde gezag over een ruime beoordelingsbevoegdheid beschikt om de voorwaarden van een vergelijkend onderzoek vast te stellen, de jury zich heeft te houden aan de tekst van de aankondiging van vergelijkend onderzoek zoals die is gepubliceerd. De essentiële rol die de aankondiging van vergelijkend onderzoek volgens het Statuut moet spelen, is immers de belanghebbenden zo juist mogelijk te informeren over de aard van de vereiste kwalificaties voor de vervulling van het desbetreffende ambt, ten einde hen in staat te stellen te beoordelen of er voor hen aanleiding is te solliciteren.

10 Dit beginsel betekent niet dat de belanghebbende ambtenaren de aankondigingen van vergelijkend onderzoek niet zorgvuldig behoeven te lezen. In casu kon verzoekster bij zorgvuldige lezing van de aankondiging weliswaar begrijpen dat het vereiste bewijs of getuigschrift verband moest houden met haar opleiding als documentalist of bibliothecaris, doch uit niets in de aankondiging kon zij opmaken dat het om een theoretische opleiding moest gaan. Integendeel, door het vereiste van een „diploma" sub A.2 te vergelijken met dat van een „bewijs" of „getuigschrift" sub B.2, kon zij in de mening verkeren dat de sub B van de aankondiging van vergelijkend onderzoek bedoelde opleiding als documentalist of bibliothecaris niet noodzakelijkerwijze een gespecialiseerde theoretische opleiding hoefde te zijn.

11 Hieruit volgt dat aangezien de aankondiging van vergelijkend onderzoek sub B geen melding maakt van het vereiste van een theoretische opleiding, zij niet kan worden uitgelegd als zou zij niettemin deze voorwaarde stellen.

12 Bijgevolg heeft de jury haar besluit doen steunen op andere criteria dan in de aankondiging van vergelijkend onderzoek waren vastgesteld, en mitsdien artikel 5, eerste alinea, van bijlage III bij het Statuut geschonden.

13 Aangezien het tweede middel derhalve slaagt, moet het besluit van de jury om verzoekster niet tot het examen toe te laten nietig worden verklaard, zonder dat de overige middelen van het verzoekschrift behoeven te worden onderzocht. Daar in casu het vergelijkend onderzoek de vorming van een aanwervingsreserve beoogde, moet het ten behoeve van verzoekster worden heropend.

Kosten

14 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Aangezien verweerster in het ongelijk is gesteld, dient zij in de kosten te worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Eerste kamer),

rechtdoende:

1. **Verklaart nietig het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek COM/B/4/80 van 25 september 1980 om verzoekster niet tot het examen toe te laten.**

2. **Verwijst de Commissie in de kosten.**

Bosco O'Keeffe Koopmans

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 18 februari 1982.

Voor de griffier
J. A. Pompe
adjunct-griffier

De president van de Eerste kamer
G. Bosco